

Første, der falder mig ind her, er, om man ikke kunde blive enig med Sverrig-Norge om gjensidig at afflasse Betalingen til Consulerne, der nu, saavidt jeg veed, udredes ganske alene af Skibsfarten. Der svares paa udenrigske Steder 6 $\frac{1}{2}$ pr. fuld bestuuet Commerceløst, baade naar Skibene gaae ind og ud, altsaa 12 $\frac{1}{2}$ pr. Løst i det Hele. Lad os tage et ganske simpelt Tilfælde som Exempel. Naar et Fartoi, der seller paa England, gjør 6 Reiser om Aaret til samme Havn, er der den Bestemmelse, at det kun betaler for de 3 Gange; men saadanne Tilfælde ville være saa overordentlig sjældne, at man ikke behøver at tage videre Hensyn dertil. Lad os derimod tænke os, at et Fartoi af almindelig Størrelse, altsaa paa omtrent 50 Commerceløster, gjør 6 Reiser aarlig til England, men ikke til samme Havn, saa har dette Skib at betale 6 Rd. 1 Mk. 8 $\frac{1}{2}$ i Consulatsgebyr, hver Gang det løber fuldt bestuuet ind og ud, hvilket altsaa for 6 Reiser udgjør 37 Rd. 3 Mk. Ville nu de Herre tænke sig et Fartoi, der hverken er gammelt eller nyt, men af Middelkvalitet, og tavere det til 7,000 Rd., hvad jeg troer omtrent vil være passende, saa skal altsaa et saadant Skib for at faae sine Papirer paaaffrevne af Consulen, svare en aarlig Afgift, der udgjør $\frac{1}{2}$ pCt. af Skibets Værdi. Dette er en meget alvorlig Afgift paa Seilskibsfarten, saaledes som den nu er stiedt, idet den jo har mistet en Deel af sine tidligere Forretninger paa Grund af den hyppige Brug af Dampflibe. Jeg vil derfor haabe, at det ærede Udvalg vil tage denne Sag under Overveelse, og mulig til 3die Behandling see at faae nogen Reform indført deri. Jeg er overbevist om, at man ikke vil være i Forlegenhed nogetsteds med at faae ansat Consuler; thi det er en behagelig Post, som giver en Mand, der er Medlem af et Handelshuus, en vis Næstet, og vi ville ligesaagodt kunne faae Consuler uden Betaling som for Betaling. Vi have Noget at gaae efter i saa Henseende. Den engelske Regjering paalægger nemlig kun de engelske Skippere at betale en vis Consulatsafgift, naar de forlange Consulernes Mellemkomst, men da dette skeer meget sjældent, ere de for det meste frie

for denne Byrde. Jeg kjender saaledes meget nøie en Mand, der er engelsk Viceconsul for en Deel af Landet her, og han har i de sidste 10 Aar havt en Indtægt af 3 Rd. 2 Mk. 4 $\frac{1}{2}$. Mindre kunde det ikke godt være, naar det skal være en Betaling; men det er ham dog aldeles ikke ubehageligt at varetage de engelske Søfarendes Interesser, idet Navnet „Consul“, som sagt, i det Hele taget er en ret behagelig Titel. Jeg har selv været i det Tilfælde at være i Rangforordningen som Consul — det er formodentlig ogsaa den eneste Maade, hvorpaa jeg kunde komme der — og saavidt jeg erindrer, var jeg i Rang med virkelige Cancelliraader. Jeg har aldrig indgivet nogen Ansøgning om at blive fri for min Rang, og jeg veed ikke, om den for Diebliffet tilkommer mig eller ikke; men ialfald har en Anden faaet min Plads. Jeg vil dog ikke gaae saa vidt at sige, at man skulde afflasse disse Sportler paa alle Steder, hvor der kommer danske Skibe, men jeg vil indskrænke min Bøn til at gjælde England, Nederlandene, Sverig og Norge, fordi der paa disse Steder er saa mangfoldige Midler til at kunne hjælpe Skipperne, naar de komme i Forlegenhed, saaledes at de ikke behøve at svare disse forholdsmaessigt store Afgifter til Consulerne, som det kan have været rigtigt at lade dem svare paa en Tid, da de forskjellige Lande vare mindre nøie og hurtigt forbundne med hverandre, end de nu ere ved Hjælp af Dampflibe, Telegrapher, hurtig Postexpedition osv. Derfor man vil indvende, at der kunde komme Tilfælde, hvori det var høist nødvendigt, at man havde danske Consuler, som vare udrustede med nogle Midler, saa svarer jeg, at man i slige Tilfælde meget hurtigt vilde kunne anmode Regjeringen her om slig Understøttelse, og det vil jo ikke mangle Udenrigsministeriet paa Midler, hvormed det kan hjælpe i saadanne enkeltstaaende Tilfælde. Der findes jo nemlig en Conto paa Finantsloven under „Udenrigsministeriet“ til Aviser, Bøger, Rejser, extraordinaire Missioner, Porto, Telegrammer samt andre mindre Udgifter 20,000 Rd. og til Consulatsudgifter calculatorisk 12,000 Rd., hvorfra jeg troer, at man uden Risiko vil kunne følge den Opfordring,